

N.Σ.(m)

Αριθμός 3367/2015

**ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Μαρτίου 2015, με την εξής σύνθεση: Σωτ. Ρίζος, Πρόεδρος, Χρ. Ράμμος, Γ. Παπαγεωργίου, Ι. Μαντζουράνης, Μ.-Ελ. Κωνσταντινίδου, Α.-Γ. Βώρος, Ε. Νίκα, Ι. Γράβαρης, Γ. Τσιμέκας, Σπ. Μαρκάτης, Αντ. Ντέμσιας, Δ. Κυριλλόπουλος, Α. Καλογεροπούλου, Β. Ραφτοπούλου, Κ. Κουσούλης, Β. Αναγνωστοπούλου - Σαρρή, Π. Χαμάκος, Η. Μάζος, Χρ. Ντουχάνης, Σύμβουλοι, Κ. Κονιδιτσιώτου, Ρ. Γιαννουλάτου, Γ. Ζιάμος, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Α. Καλογεροπούλου και Π. Χαμάκος καθώς και ο Πάρεδρος Γ. Ζιάμος μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Μ. Παπασαράντη.

Για να δικάσει την από 12 Νοεμβρίου 2013 αίτηση:

της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΜΟΤΟΡ ΟΪΛ (ΕΛΛΑΣ) ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ Α.Ε.», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Ηρώδου Αττικού 12^Α), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Κωνσταντίνο Γιαννακόπουλο (Α.Μ. 17001), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά των : 1. ανεξάρτητης αρχής με την επωνυμία «Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας», που εδρεύει στην Αθήνα (Πειραιώς 132), η οποία παρέστη με τη δικηγόρο Αλεξάνδρα Γουρζή (Α.Μ. 21380), που τη διόρισε με πληρεξούσιο, 2. Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και ήδη Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και 3. Υπουργού Οικονομικών, οι οποίοι δεν παρέστησαν,

και κατά των παρεμβαινόντων: 1. αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΑΠΟ ΑΠΕ» (ΕΣΗΑΠΕ), που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής (Λεωφ. Συγγρού 224), η οποία παρέστη με τη δικηγόρο Γεωργία Λογοθέτη (Α.Μ. 16583), που τη διόρισε με πληρεξούσιο και 2. α) σωματείου με την επωνυμία «Ελληνική Επιστημονική Ένωση Αιολικής Ενέργειας» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΛΕΤΑΕΝ», που εδρεύει στο Πικέρμι Αττικής (19^ο χλμ. Λεωφ. Μαραθώνος) και β) σωματείου με την επωνυμία «Ελληνικός Σύνδεσμος Μικρών Υδροηλεκτρικών Έργων» και τον διακριτικό τίτλο «Ε.Σ.Μ.Υ.Ε.», που εδρεύει στην Αριδαία Πέλλας (Παύλου Μελά 6), τα οποία παρέστησαν με τον δικηγόρο Εμμανουήλ Βελεγράκη (Α.Μ. 22902), που τον διόρισαν με πληρεξούσιο.

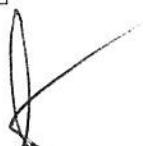
Η πιο πάνω αίτηση παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της υπ' αριθμ. 4586/2013 αποφάσεως του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκειμένου να επιλύσει η Ολομέλεια το ζήτημα που αναφέρεται στην απόφαση.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα εταιρεία επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 323/9.7.2013 απόφαση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας (ΡΑΕ) «σχετικά με τις αριθμητικές τιμές των συντελεστών της μεθοδολογίας επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011, όπως ισχύει, για το β' εξάμηνο του 2013» (Β' 1784/24.7.2013) και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της παραπεμπτικής αποφάσεως, η οποία επέχει θέση εισηγήσεως, από τον εισηγητή, Σύμβουλο Α.-Γ. Βώρο.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της αιτούσας εταιρείας, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, την πληρεξούσια της καθ' ης Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας και τους πληρεξουσίους των παρεμβαινόντων, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

./.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέψη κε κατά το Νόμο

1. Επειδή, λόγω κωλύματος, κατά την έννοια του άρθρου 26 του ν. 3719/2008 (Α' 214), του Συμβούλου Ηλία Μάζου, τακτικού μέλους της συνθέσεως που εκδίκασε την υπόθεση, έλαβε μέρος στη διάσκεψη αντ' αυτού, ως τακτικό μέλος, η Σύμβουλος Άννα Καλογεροπούλου, αναπληρωματικό, μέχρι τώρα, μέλος της συνθέσεως που εκδίκασε την υπόθεση (βλ. Πρακτικό Διασκέψεως της Ολομελείας 65/2015).

2. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (3724805, 1325155/2013 ειδικά γραμμάτια παραβόλου, σειράς Α').

3. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της 323/9.7.2013 απόφασης της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας (Ρ.Α.Ε.) «σχετικά με τις αριθμητικές τιμές των συντελεστών της μεθοδολογίας επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011, όπως ισχύει, για το β' εξάμηνο του 2013» (Β' 1784/24.7.2013). Η αίτηση εισήχθη προς εκδίκαση στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου κατόπιν παραπομπής της με την απόφαση 4586/2013 του Β' Τμήματος. Με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η ως άνω διάταξη του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011, κατ' επίκληση της οποίας εκδόθηκε η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη, είναι αντισυνταγματική και το ζήτημα παραπέμφθηκε προς επίλυση στην Ολομέλεια, σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ. 5 του Συντάγματος, καθώς και η κρινόμενη αίτηση, κατά το μέρος της που ασκείται παραδεκτώς.

4. Επειδή, απαραδέκτως παρέστησαν ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και ο Υπουργός Οικονομικών, δεδομένου ότι δεν είναι καθ' ου διάδικοι, εφόσον με την υπό κρίση αίτηση, η οποία δεν στρέφεται κατ' αυτών, δεν προσβάλλεται πράξη ή παράλειψή τους. Εξάλλου, η παράσταση στο ακροατήριο των εν λόγω Υπουργών δεν μπορεί να λογισθεί ως προφορική άσκηση παρεμβάσεως εποπτεύοντος

υπουργού κατά το άρθρο 21 παρ. 2 περίπτ. β' του π.δ. 18/1989 (Α' 8), δεδομένου ότι, κατά το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 2773/1999 (Α' 286), η Ρ.Α.Ε. εποπτεύεται ως προς τη νομιμότητα των πράξεών της από τον Υπουργό Ανάπτυξης και όχι από τους παραστάντες ως άνω Υπουργούς.

5. Επειδή, η αιτούσα προσβάλλει με έννομο συμφέρον την προαναφερόμενη απόφαση της Ρ.Α.Ε. βάσει της ιδιότητάς της ως αυτοπαραγωγού ηλεκτρικής ενέργειας από μονάδα Συμπαραγωγής Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Αποδοτικότητας (ΣΗΘΥΑ), εγγεγραμμένης στο Μητρώο ΑΠΕ και ΣΗΘ/ΣΗΘΥΑ δυνάμει της υπ' αριθ. 348/2012 αποφάσεως της Ρ.Α.Ε.. Η μονάδα αυτή συνδέεται με το Σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας στην υψηλή τάση και βαρύνεται, κατά την προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση, με το Ειδικό Τέλος Μείωσης Εκπομπών Αέριων Ρύπων (ΕΤΜΕΑΡ) του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του ν. 4001/2011. Σχετικά με την ιδιότητα του αυτοπαραγωγού και την συναφή υποχρέωση της αιτούσης προς καταβολή του ΕΤΜΕΑΡ είναι α) το ΑΡ./ΗΜ.: ΔΣΗΕ/20516/27.1.2014 έγγραφο της ανωνύμου εταιρείας «Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΑΔΜΗΕ) Α.Ε.», με θέμα: «Χρέωση στους Αυτοπαραγωγούς του Ειδικού Τέλους Μείωσης Εκπομπών Αέριων Ρύπων (ΕΤΜΕΑΡ)...», σύμφωνα με το οποίο το ύψος του οφειλομένου από την αιτούσα εταιρεία, με την ιδιότητα του αυτοπαραγωγού, ΕΤΜΕΑΡ του τελευταίου τριμήνου 2013, εκτιμήθηκε, λόγω μη αποστολής εκ μέρους της αιτούσας της μηνιαίας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, σε 316.656,81 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, καθώς και β) το ΑΡ./ΗΜ.: ΔΣΗΕ/20163/19.1.2015 έγγραφο της ίδιας εταιρείας με θέμα: «Εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας από Αυτοπαραγωγούς αναφορικά με την εξόφληση των χρεώσεων ... ΕΤΜΕΑΡ...», σύμφωνα με το οποίο η αιτούσα εταιρεία διέκοψε την αποστολή μετρητικών δεδομένων αυτοπαραγωγής από τον Οκτώβριο 2006 και εκτιμήθηκε το ύψος του οφειλομένου από αυτήν, επίσης με την ιδιότητα του αυτοπαραγωγού, ΕΤΜΕΑΡ για την περίοδο 10^{ος}/2006-12^{ος}/2013 σε 3.255.055,47 ευρώ και

./.

για την περίοδο 1^{ος}/2014-8^{ος}/2014 σε 795.967,97 ευρώ.

6. Επειδή, η ως άνω 323/9.7.2013 απόφαση της Ρ.Α.Ε. προσβάλλεται εμπροθέσμως με την κρινόμενη αίτηση, συνεπεία της αναστολής, κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, της προθεσμίας προσβολής της επί ακυρώσει (βλ. άρθρο 12 του ν. 3514/2006, Α' 266). Εξάλλου, η κρινόμενη αίτηση ασκείται παραδεκτώς και κατά τα λοιπά.

7. Επειδή, παραδεκτώς παρεμβαίνουν το πρώτον ενώπιον της Ολομελείας (βλ. ΣτΕ Ολομ. 2499/2012) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία «Ελληνικός Σύνδεσμος Ηλεκτροπαραγωγών από ΑΠΕ» με αυτοτελές δικόγραφο, καθώς και τα σωματεία «Ελληνική Επιστημονική Ένωση Αιολικής Ενέργειας» και «Ελληνικός Σύνδεσμος Μικρών Υδροηλεκτρικών Έργων», με κοινό δικόγραφο, υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης κανονιστικής απόφασης.

8. Επειδή, με την Οδηγία 96/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (L 27/30.1.97) θεσπίσθηκαν κοινοί κανόνες για την παραγωγή, τη μεταφορά και τη διανομή ηλεκτρικής ενέργειας, προκειμένου να δημιουργηθεί σταδιακά μια εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, ώστε οι δραστηριότητες αυτές (παραγωγή, μεταφορά και διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας) να καταστούν πιο αποδοτικές με παράλληλη ενίσχυση της ασφάλειας του εφοδιασμού και της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οικονομίας και με σεβασμό της προστασίας του περιβάλλοντος (αιτιολογική σκέψη 4). Η Οδηγία αυτή μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη με τον ν. 2773/1999 «Απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας - Ρύθμιση θεμάτων ενεργειακής πολιτικής και λοιπές διατάξεις» (Α' 286). Με το π.δ. 328/2000 (Α' 268) συνεστήθη, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 14 του νόμου αυτού (βλ. άρθρο 7 της οδηγίας 96/92), ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Α.Ε.» (ΔΕΣΜΗΕ), με σκοπό την, κατόπιν άδειας διαχείρισης και εκμετάλλευσης του συστήματος χορηγούμενης από

τον Υπουργό Ανάπτυξης ύστερα από γνώμη της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας (Ρ.Α.Ε.) και έναντι ανταλλάγματος προς την αποκλειστική κυρία αυτού, την ΔΕΗ (άρθρα 12 και 18), λειτουργία, εκμετάλλευση, διασφάλιση της συντήρησης και μέριμνα για την ανάπτυξη του Συστήματος [ήτοι των γραμμών υψηλής τάσης, των εγκατεστημένων στην ελληνική επικράτεια διασυνδέσεων, χερσαίων ή θαλάσσιων και όλων των εγκαταστάσεων, εξοπλισμού και εγκαταστάσεων ελέγχου που απαιτούνται για την ομαλή, ασφαλή και αδιάλειπτη διακίνηση ηλεκτρικής ενέργειας από έναν σταθμό παραγωγής σε έναν υποσταθμό, από έναν υποσταθμό σε έναν άλλο ή προς ή από οποιαδήποτε διασύνδεση], και των έργων διασύνδεσης μη διασυνδεδεμένων νησιών, βλ. άρθρο 2 ν. 2773/1999, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 23 παρ. 4 του ν. 3175/2003, Α' 207, ήδη δε άρθρο 2 παρ. 3 περ. ιε ν. 4001/2011, Α' 179, για το Ελληνικό Σύστημα Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας - ΕΣΜΗΕ] σε ολόκληρη τη χώρα, καθώς και των διασυνδέσεών του με άλλα δίκτυα για να διασφαλίζεται ο εφοδιασμός της χώρας με ηλεκτρική ενέργεια με τρόπο επαρκή, ασφαλή, οικονομικά αποδοτικό και αξιόπιστο (άρθρο 15). Στο άρθρο 16 προβλέφθηκε ότι το Ελληνικό Δημόσιο θα κατείχε ποσοστό τουλάχιστον 51% του μετοχικού κεφαλαίου της εν λόγω εταιρείας, αρχικώς ανερχόμενου σε 100.000.000 δραχμές, η δε ΔΕΗ (εφόσον το επιθυμούσε) ποσοστό έως 49%. Περαιτέρω προβλέφθηκε και δυνατότητα κάλυψης του ως άνω ποσοστού (έως 49%) από κατόχους άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας συνδεδεμένους στο Σύστημα, μεταξύ των οποίων και η Δ.Ε.Η., αναλόγως της παραγωγικής τους δυναμικότητας και, συνεκδοχικά, σταδιακός περιορισμός του προαναφερόμενου ποσοστού 49% αυτής επί του αρχικού κεφαλαίου. Στη συνέχεια, με την Οδηγία 2003/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/EK» (L 176) επιχειρήθηκε η δεύτερη φάση ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Για τη

.Ι.

μεταφορά της Οδηγίας 2003/54/ΕΚ στην ελληνική έννομη τάξη εκδόθηκε ο ν. 3426/2005 «Επιτάχυνση της διαδικασίας για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας» (Α' 309), με τον οποίο επήλθαν ευρείες τροποποιήσεις στο ν. 2773/2009. Με το άρθρο 12 του ν. 3426/2005 προβλέφθηκε η έως την 1/7/2007 ανάληψη από τη ΔΕΣΜΗΕ, υπό την επωνυμία «Διαχειριστής Ελληνικού Συστήματος και Δικτύου Ηλεκτρικής Ενέργειας Α.Ε.» (ΔΕΣΔΗΕ Α.Ε.), των αρμοδιοτήτων και του διαχειριστή του Δικτύου [ήτοι του δικτύου διανομής ηλεκτρικής ενέργειας της ΔΕΗ ΑΕ που είναι εγκατεστημένο στην ελληνική επικράτεια, αποτελείται από γραμμές μέσης και χαμηλής τάσης και εγκαταστάσεις διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και από γραμμές και εγκαταστάσεις υψηλής τάσης που έχουν ενταχθεί στο δίκτυο αυτό, βλ. άρθρο 2 ν. 2773/1999, όπως τροποποιήθηκε με άρθρο 1 ν. 3426/2005 και ήδη άρθρο 2 παρ. 3 περ. ιδ του ν. 4001/2011 για το Ελληνικό Δίκτυο Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας-ΕΔΔΗΕ], ασκούμενων μέχρι τότε από τη ΔΕΗ (βλ. άρθρα 21, 22 ν. 2773/1999), η οποία εξακολούθησε να ασκεί τη διαχείριση του δικτύου μη διασυνδεδεμένων νησιών (βλ. άρθρο 14 ν. 3426/2005), δηλαδή των νησιών της ελληνικής επικράτειας, των οποίων το δίκτυο διανομής ηλεκτρικής ενέργειας δεν συνδέεται με το Σύστημα μεταφοράς και το Δίκτυο διανομής της ηπειρωτικής χώρας (άρθρο 2 ν. 2773/1999 και ήδη 2 παρ. 3 περ. κβ ν. 4001/2011).

9. Επειδή, ακολούθησε η εντασσόμενη στην τρίτη ενεργειακή δέσμη Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ» (L 211). Για τη μεταφορά της στην εθνική έννομη τάξη δημοσιεύθηκε ο ν. 4001/2011 «Για τη λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις» (Α' 179). Σύμφωνα με τα άρθρα 97 επ. αυτού, η διαχείριση του ΕΣΜΗΕ (προαναφερθέν άρθρο 2 παρ. 3

περ. ιε ν. 4001/2011) ανατίθεται σε εταιρεία με την επωνυμία «Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΑΔΜΗΕ) Α.Ε.», στην οποία αφενός εισφέρεται, κατόπιν αποσχίσεως από τη ΔΕΗ, ο κλάδος της Γενικής Διεύθυνσης Μεταφοράς αυτής (άρθρο 98), αφετέρου μεταφέρεται από τη ΔΕΣΜΗΕ ο Κλάδος Μεταφοράς αυτής, ήτοι οι οργανωτικές μονάδες και δραστηριότητες που αφορούν τη διαχείριση, λειτουργία, ανάπτυξη και συντήρηση του Συστήματος Μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων παγίων, καθώς και του προσωπικού που απασχολούνταν στις εν λόγω δραστηριότητες που συνιστούσαν τον εν λόγω Κλάδο (άρθρο 99). Στην παρ. 6 του ίδιου άρθρου 99 ορίζεται ότι «Εντός προθεσμίας τριών μηνών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου η ΔΕΗ ΑΕ μεταβιβάζει στο Ελληνικό Δημόσιο το σύνολο των μετοχών που κατέχει στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Διαχειριστής του Ελληνικού Συστήματος Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας ΑΕ» (ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ) που συστήθηκε με το π.δ. 328/2000 ... κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης του άρθρου 14 του ν. 2773/1999 χωρίς αντάλλαγμα». Περαιτέρω, στο άρθρο 117 («Ανεξάρτητος Λειτουργός της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας») του ν. 4001/2011 ορίζεται ότι «1. Με την ολοκλήρωση της μεταφοράς των δραστηριοτήτων της ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ στην ΑΔΜΗΕ ΑΕ, η ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ μετονομάζεται σε "ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΑΓΟΡΑΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΕ" και με διακριτικό τίτλο "ΛΑΓΗΕ ΑΕ" (εφεξής Λειτουργός Αγοράς), η οποία θα λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και θα διέπεται από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και τις διατάξεις του παρόντος νόμου, προσαρμόζοντας αντίστοιχα το Καταστατικό της. 2. Σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στα άρθρα 118 και 119, η ΛΑΓΗΕ ΑΕ ασκεί τις δραστηριότητες που ασκούνταν από τη ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ, πλην εκείνων που κατά το άρθρο 99 μεταφέρονται στην ΑΔΜΗΕ ΑΕ. Τα πάγια στοιχεία, που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, χρησιμοποιούνται στις παραμένουσες στη ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ δραστηριότητες, παραμένουν σε αυτήν. 3. Το Ελληνικό

Δημόσιο δύναται να περιορίζει το ποσοστό συμμετοχής του στον Λειτουργό της Αγοράς. Η διαδικασία διάθεσης και το ύψος του εκάστοτε διατιθέμενου ποσοστού ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.», στο δε άρθρο 118 («Σκοπός-Αρμοδιότητες του Λειτουργού της Αγοράς») ορίζεται ότι «1. Ο Λειτουργός της Αγοράς εφαρμόζει τους κανόνες για τη λειτουργία της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδιδομένων πράξεων και ιδίως τον Ημερήσιο Ενεργειακό Προγραμματισμό όπως αυτός καθορίζεται στην παράγραφο 2. 2. Στο πλαίσιο του παραπάνω σκοπού του, ο Λειτουργός της Αγοράς ασκεί, ιδίως, τις ακόλουθες αρμοδιότητες: (α) Διενεργεί τον Ημερήσιο Ενεργειακό Προγραμματισμό, ως εξής: (αα) Προγραμματίζει τις εγχύσεις ηλεκτρικής ενέργειας στο ΕΣΜΗΕ, καθώς και τις απορροφήσεις ηλεκτρικής ενέργειας σε αυτό, κατά τα προβλεπόμενα στον Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας. (ββ) Υπολογίζει την Οριακή Τιμή Συστήματος. (γγ) Εκκαθαρίζει τις συναλλαγές στο πλαίσιο του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού. (β) Συνεργάζεται με τον Διαχειριστή του ΕΣΜΗΕ σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας και του Κώδικα Διαχείρισης του ΕΣΜΗΕ. (γ) Τηρεί ειδικό Μητρώο Συμμετεχόντων στην Αγορά Ηλεκτρικής Ενέργειας και εγγράφει τους Συμμετέχοντες, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας. (δ) Παρέχει έγκαιρα και με κάθε πρόσφορο τρόπο στους Συμμετέχοντες στην Αγορά αυτή Ηλεκτρικής Ενέργειας τις απαραίτητες πληροφορίες για τη συμμετοχή τους στην Αγορά. (ε) Αποφεύγει κάθε διάκριση μεταξύ των Συμμετεχόντων στην Αγορά Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας και εφαρμόζει κατά την παροχή των υπηρεσιών του διαφανή, αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. (στ) Συμμετέχει σε κοινές επιχειρήσεις, ιδίως με διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς, καθώς και χρηματιστήρια ηλεκτρικής ενέργειας και άλλους ανάλογους φορείς, με στόχο τη δημιουργία

περιφερειακών αγορών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς ενέργειας. (ζ) Εισπράττει από τους Συμμετέχοντες τέλη για τη διαχείριση και λειτουργία της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας και τηρεί τους αναγκαίους λογαριασμούς, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας. (η) Συμμετέχει σε ενώσεις, οργανώσεις ή εταιρείες, μέλη των οποίων είναι λειτουργοί αγορών ηλεκτρικής ενέργειας και χρηματιστήρια ηλεκτρικής ενέργειας, οι οποίες έχουν σκοπό την επεξεργασία και διαμόρφωση κανόνων κοινής δράσης που συντείνουν, στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας, στη δημιουργία ενιαίας εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. (θ) Συνάπτει συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 12 του ν. 3468/2006 που παράγονται από εγκαταστάσεις ΑΠΕ ή ΣΗΘΥΑ, εφόσον οι εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας συνδέονται στο Σύστημα είτε απευθείας είτε μέσω του Δικτύου, και καταβάλλει τις πληρωμές που προβλέπονται στις συμβάσεις αυτές. Τα ποσά που καταβάλλονται στους αντισυμβαλλόμενους ανακτώνται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 143. (ι) Διενεργεί τη διευθέτηση των χρηματικών συναλλαγών στο πλαίσιο του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού σε συνεργασία με τους Διαχειριστές του ΕΣΜΗΕ και του ΕΔΔΗΕ. Για τη διενέργεια της διευθέτησης των χρηματικών συναλλαγών, ο Λειτουργός της Αγοράς δύναται: (αα) Να συστήνει ή να συμμετέχει σε εταιρείες με εξειδικευμένο σκοπό την παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. (ββ) Να αναθέτει σε τρίτους, μετά από σύμφωνη γνώμη της Ρ.Α.Ε., την ως άνω διευθέτηση, ιδίως αναφορικά με τη διαχείριση και εκκαθάριση χρηματικών συναλλαγών και τη διαχείριση πιστωτικού και συναλλακτικού κινδύνου, στο πλαίσιο της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. 3. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του δυνάμει του παρόντος άρθρου, ο Λειτουργός της Αγοράς διευκολύνει κατά κύριο λόγο την ολοκλήρωση της ενιαίας εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και για το σκοπό αυτόν αναλαμβάνει κάθε αναγκαία ενέργεια, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που

του ανατίθενται με τον παρόντα νόμο, προκειμένου να διασφαλίζεται η εφαρμογή των προβλέψεων του Κανονισμού 714/2009, της Οδηγίας 72/2009 και όλων των σχετικών κατευθύνσεων και αποφάσεων που εκδίδονται από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

10. Επειδή, εξάλλου, τόσο στην προαναφερθείσα Οδηγία 96/92, όσο και στην επίσης προαναφερθείσα Οδηγία 2003/54 είχε προβλεφθεί «για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος» (αιτιολογική σκέψη 28 της οδηγίας 96/92) ευχέρεια των κρατών μελών να επιβάλλουν στους διαχειριστές των δικτύων μεταφοράς και διανομής, να δίδουν, κατά την κατανομή του φορτίου στις εγκαταστάσεις παραγωγής, προτεραιότητα σε εκείνες που χρησιμοποιούν, μεταξύ άλλων, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (άρθρα 8 παρ. 3 και 11 παρ. 3 της Οδηγίας 96/92, 11 παρ. 3 και 14 παρ. 4 της Οδηγίας 2003/54), μεταξύ των οποίων η ηλιακή [βλ. άρθρα 2 v. 2773/1999, 2 της Οδηγίας 2001/77 (L 283), 2 περ. 30 της Οδηγίας 2003/54, 2 περ. 2 v. 3468/2006 (A' 129), 2 περ. α της Οδηγίας 2009/28 (L 140), 2 περ. 30 της οδηγίας 2009/72 και ήδη 2 παρ. 3 περ. β v. 4001/2011]. Έτσι, ο v. 2773/1999 είχε περιλάβει ρυθμίσεις, στο Κεφάλαιο I', σχετικά με τη συμπαραγωγή και την παραγωγή από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ειδικότερα, είχε προβλέψει και τα εξής: Στο άρθρο 35 την υποχρέωση του Διαχειριστή του Συστήματος να δίδει προτεραιότητα κατά την κατανομή του φορτίου σε διαθέσιμες εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, καθώς και μέσω συμπαραγωγής, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα σ' αυτό το άρθρο. Στο άρθρο 36 περί της υποχρεώσεως της ΔΕΗ ως Διαχειριστή του Δικτύου και αποκλειστικού προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας στα μη διασυνδεδεμένα νησιά να απορροφά την ηλεκτρική ενέργεια από ΑΠΕ. Στο άρθρο 37 περί της συνάψεως δεκαετών συμβάσεων με δυνατότητα ανανέωσης μεταξύ των παραγωγών και του Διαχειριστή του Συστήματος ή του Διαχειριστή του Δικτύου. Στο άρθρο 38 περί της τιμολογήσεως της ηλεκτρικής ενέργειας που απορροφάται στο Σύστημα και στο άρθρο 39 περί της τιμολογήσεως

της ηλεκτρικής ενέργειας που απορροφάται στα μη διασυνδεδεμένα νησιά. Εξάλλου, ως πρώτο στάδιο για τη μελλοντική υιοθέτηση ενός πλήρους κανονιστικού πλαισίου για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, εκδόθηκε αρχικά η Οδηγία 2001/77/EΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας» (L 283) με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος, τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη δημιουργία τοπικών θέσεων απασχόλησης, την ασφάλεια του εφοδιασμού καθώς και την ταχύτερη επίτευξη των στόχων του Πρωτοκόλλου του Κιότο. Σύμφωνα με το εν λόγω Πρωτόκολλο του Κιότο, που κυρώθηκε με το ν. 3017/2002 (Α' 117), η Ελλάδα είχε για την περίοδο 2008-2012 υποχρέωση συγκράτησης της αύξησης των εκπομπών αερίου που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου με την προώθηση, μεταξύ άλλων, της χρήσης ΑΠΕ για την παραγωγή ηλεκτρισμού. Σύμφωνα με την πιο πάνω Οδηγία, η προώθηση των ανανεώσιμων πηγών στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα της ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής, που συμβάλλει στην ασφάλεια του εφοδιασμού και την προστασία του περιβάλλοντος και συνιστά κύριο μέσο συμμόρφωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τις απαιτήσεις του Πρωτοκόλλου του Κιότο και τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί σχετικώς στο πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Προκειμένου, εξάλλου, να εξασφαλισθεί επαρκής διείσδυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην εσωτερική αγορά, η Οδηγία έθεσε ενδεικτικούς στόχους για κάθε κράτος – μέλος σχετικά με την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές. Βάσει των στόχων αυτών, οι οποίοι πρέπει να συνάδουν με τις δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει τα κράτη – μέλη στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Κιότο, το 12% και το 22,1% της ακαθάριστης εθνικής κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας έως το 2010 και το 2020, αντίστοιχα, πρέπει να καλύπτεται από ενέργεια,

.Ι.

παραγόμενη από ανανεώσιμες πηγές (άρθρο 3). Ειδικώς, για την Ελλάδα, οι στόχοι αυτοί καθορίσθηκαν, αντίστοιχα, στο 20,1% και στο 29% της εγχώριας ακαθάριστης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας. Η εν λόγω Οδηγία μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη με τον ως άνω ν. 3468/2006, με τον οποίο άλλωστε προσαρμόσθηκε το εθνικό μας δίκαιο στις δεσμεύσεις που προέκυπταν από το Πρωτόκολλο του Κιότο. Σύμφωνα με τη σχετική αιτιολογική έκθεση, με τον νόμο αυτό επιχειρήθηκε, ειδικότερα, η δημιουργία ενός σύγχρονου και ελκυστικού περιβάλλοντος για την ενίσχυση των επενδύσεων στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και τη διασφάλιση της αυξημένης διείσδυσης της παραγόμενης από αυτές ηλεκτρικής ενέργειας στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας με τη συστηματοποίηση και τον εκσυγχρονισμό των υφιστάμενων ρυθμίσεων, οι οποίες πέραν του ότι περιέχονταν σε διατάξεις διάφορων διάσπαρτων νομοθετημάτων (ν. 2244/1994, 2941/2001, 2773/1999 και 3175/2003), οι οποίες δεν κάλυπταν, μάλιστα, πλήρως το σύνολο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, δεν ανταποκρίνονταν, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη, στις ιδιαιτερότητες της ανάπτυξης της ηλεκτροπαραγωγής με χρήση ανανεώσιμων πηγών. Με τον νόμο αυτό τέθηκαν δεσμευτικοί εθνικοί στόχοι, οι οποίοι εναρμονίζονταν πλήρως προς τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 3 της Οδηγίας 2001/77/EK. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 27 παρ. 9 του ν. 3468/2006 ορίσθηκε ότι «Η συμμετοχή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από Α.Π.Ε. στην ακαθάριστη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας, καθορίζεται σε ποσοστό 20,1% μέχρι το 2010 και σε ποσοστό 29% μέχρι το 2020, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 της Οδηγίας». Περαιτέρω, ο ίδιος νόμος συμπεριέλαβε στα άρθρα 9 επ., μεταξύ άλλων, ρυθμίσεις σχετικά με την κατά προτεραιότητα ένταξη των σταθμών παραγωγής από ΑΠΕ στο Σύστημα ή το Δίκτυο (άρθρο 9) καθώς και στα μη διασυνδεδεμένα νησιά (άρθρο 10), τη σύναψη συμβάσεων πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας (άρθρο 12), την τιμολόγηση

της ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ (άρθρο 13), καταργώντας τις προμνημονευθείσες διατάξεις των άρθρων 35 παρ. 1-3, 36, 37, 38 και 39 του ν. 2773/1999 (άρθρο 28 παρ. 1 περ. β, βλ. και άρθρο 27 παρ. 7). Ακολούθησε η Οδηγία 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/EK και 2003/30/EK (L 140), με την οποία θεσπίσθηκε πλήρες κανονιστικό πλαίσιο για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Με τις επιμέρους διατάξεις της Οδηγίας αυτής καθορίσθηκαν εθνικοί δεσμευτικοί στόχοι για το συνολικό μερίδιο ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές τόσο στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας όσο και ειδικότερα στις μεταφορές, εισήχθησαν κανόνες για τον υπολογισμό των μεριδίων αυτών, για τις εγγυήσεις προέλευσης, τις διοικητικές διαδικασίες αδειοδότησης των σχετικών έργων και για την πρόσβαση της παραγόμενης από ανανεώσιμες πηγές ηλεκτρικής ενέργειας στα δίκτυα μεταφοράς και διανομής (άρθρο 1). Με την Οδηγία αυτή τέθηκε ως στόχος της κοινής ενεργειακής πολιτικής η αύξηση του μεριδίου της παραγόμενης από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στο 20% της ακαθάριστης τελικής ενεργειακής κατανάλωσης μέχρι το τέλος του 2020, ορίσθηκαν δε αντίστοιχοι εθνικοί στόχοι για κάθε κράτος – μέλος (άρθρο 3 και παράρτημα I). Ειδικώς, για την Ελλάδα ο στόχος αυτός καθορίστηκε στο 18% της ακαθάριστης τελικής εγχώριας κατανάλωσης ενέργειας. Με τις διατάξεις της ίδιας Οδηγίας προβλέφθηκε συναφώς ότι τα κράτη - μέλη πρέπει να υιοθετήσουν τα κατάλληλα μέτρα, ώστε το μερίδιο της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές να ισούται ή να υπερβαίνει το μερίδιο που καθορίζεται ενδεικτικώς για κάθε διετία που προηγείται της επίτευξης του τελικού στόχου του 2020, ότι, για την επίτευξη των στόχων αυτών, οι οποίοι είναι δεσμευτικοί και εναρμονίζονται προς το στόχο της κοινής ενεργειακής πολιτικής, κάθε κράτος - μέλος πρέπει παραλλήλως να προωθήσει μέτρα για την αύξηση της ενεργειακής

αποδοτικότητας και μέτρα για την εξοικονόμηση ενέργειας, καθώς και ότι, για να επιτύχουν τους στόχους τους, τα κράτη – μέλη μπορούν, μεταξύ άλλων, να διατηρούν ή να εισαγάγουν καθεστώτα στήριξης και να προωθούν μέτρα ευρωπαϊκής ή διεθνούς συνεργασίας (άρθρο 3), επιβλήθηκε δε η υποχρέωση των κρατών – μελών να καταρτίζουν εθνικά σχέδια δράσης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, στα οποία καθορίζονται, κατά τομείς (ηλεκτρική ενέργεια, μεταφορές, ψύξη και θέρμανση), οι εθνικοί συνολικοί στόχοι και προσδιορίζονται τα μέτρα που κρίνονται κατάλληλα για την επίτευξή τους (άρθρο 4). Στην Οδηγία περιέχονται και διατάξεις σχετικά με την πρόσβαση στο δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας για ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, σύμφωνα με τις οποίες τα κράτη – μέλη προβλέπουν ότι η ηλεκτρική ενέργεια από ΑΠΕ έχει προτεραιότητα ή εξασφάλιση πρόσβασης στο δίκτυο ηλεκτροδότησης, μεριμνούν δε ώστε, κατά την κατανομή των εγκαταστάσεων ηλεκτροπαραγωγής, οι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς να δίνουν προτεραιότητα σε εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν ΑΠΕ (άρθρο 16) [στη διάταξη αυτή παραπέμπει η οδηγία 2009/72, με το άρθρο 15 παρ. 3 αυτής, ορίζοντας ότι τα κράτη – μέλη επιβάλλουν στον διαχειριστή συστήματος να ενεργεί σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη κατά την κατανομή των φορτίων στις εγκαταστάσεις παραγωγής που χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ενώ με το άρθρο 25 παρ. 4 αυτής επαναλαμβάνει τη ρύθμιση των προμηνυμούμενων άρθρων 11 παρ. 3 της οδηγίας 96/92 και 14 παρ. 4 της οδηγίας 2003/54 ως προς τον διαχειριστή του δικτύου διανομής, βλ. άρθρα 96 παρ. 2 περ. στ και 130 παρ. 2 περ. β ν. 4001/2011]. Με την v. 3851/2010 «Επιτάχυνση της ανάπτυξης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής...» (Α' 85), με τον οποίο επήλθαν ευρείας εκτάσεως τροποποιήσεις επιμέρους διατάξεων του ν. 3468/2006, επιδιώχθηκε, σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 2009/28, η προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ως περιβαλλοντική και ενεργειακή προτεραιότητα ύψιστης

σημασίας για τη χώρα. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του νόμου, η υψηλή κατά κεφαλήν ενεργειακή κατανάλωση, σε συνδυασμό με τη μειωμένη συμμετοχή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο εθνικό ενεργειακό ισοζύγιο και την αποτυχία για εξοικονόμηση ενέργειας και για αύξηση της ενεργειακής αποδοτικότητας των κτιρίων οδήγησαν σε αύξηση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου, μεγαλύτερη από εκείνη για την οποία είχε διεθνώς δεσμευθεί η χώρα. Για τους λόγους αυτούς και προς το σκοπό της εκπληρώσεως των σχετικών διεθνών δεσμεύσεων και των συναφών ευρωπαϊκών υποχρεώσεων της χώρας, κρίθηκε αναγκαία η μεταβολή του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Με το ν. 3851/2010 οι εθνικοί στόχοι για τις ΑΠΕ καθορίσθηκαν μέχρι το 2020, η μεν συμμετοχή της ενέργειας από ΑΠΕ στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας σε 20%, η δε συμμετοχή της ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ στην ακαθάριστη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας σε ποσοστό τουλάχιστον 40% ενώ παρασχέθηκε εξουσιοδότηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τον καθορισμό της επιδιωκόμενης αναλογίας εγκατεστημένης ισχύος και της κατανομής της στο χρόνο μεταξύ των διαφόρων τεχνολογιών ΑΠΕ (άρθρο 1, όπως είχε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 30 παρ. 8 του ν. 3889/2010, Α' 182/14-10-2010). Εκδόθηκε η Α.Υ./Φ1/οικ. 19598/2010 απόφαση της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β' 1630/11-10-2010), η οποία όρισε στο άρθρο 1 αυτής, την επιδιωκόμενη αναλογία εγκατεστημένης ισχύος ανά τεχνολογία ΑΠΕ και κατηγορία παραγωγού και την κατανομή της στον χρόνο με ορίζοντα τα έτη 2014 και 2020 (για τα φωτοβολταϊκά ορίσθηκαν αντιστοίχως τα 1.500 και τα 2.200 MW). Περαιτέρω, με τον ν. 3851/2010 τροποποιήθηκαν οι διατάξεις σχετικά με τις συμβάσεις πώλησης καθώς και με την τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ (άρθρο 5 παρ. 1 και 2). Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν. 3468/2006, όπως ίσχυε μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 3851/2010, «1. Για την ένταξη σταθμών

.Ι.

παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. ή Σ.Η.Θ.Υ.Α. στο Σύστημα ή στο Δίκτυο, περιλαμβανομένου και του Δικτύου των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10, ο Διαχειριστής του Συστήματος, εφόσον οι εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας συνδέονται στο Σύστημα είτε απευθείας είτε μέσω του Δικτύου, ή ο Διαχειριστής Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, εφόσον οι εγκαταστάσεις παραγωγής συνδέονται με το Δίκτυο των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, υποχρεούνται να συνάπτουν σύμβαση πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας με τον κάτοχο της άδειας παραγωγής της. 2. Η Σύμβαση Πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από σταθμούς Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. ισχύει για είκοσι (20) έτη και μπορεί να παρατείνεται, σύμφωνα με τους όρους της άδειας αυτής, μετά από έγγραφη συμφωνία των μερών, εφόσον ισχύει η σχετική άδεια παραγωγής. ... 3. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, μετά από εισήγηση του αρμόδιου Διαχειριστή και γνώμη της Ρ.Α.Ε., καθορίζονται ο τύπος, το περιεχόμενο και η διαδικασία κατάρτισης των συμβάσεων πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε ειδικότερο θέμα και αναγκαία λεπτομέρεια» (βλ. ήδη απόφαση της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Α.Υ./Φ1/οικ.17149/2010, Β' 1497). Με το άρθρο 13, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 27Α του ν. 3734/2009 (Α' 8, βλ. επόμενη σκέψη) και το άρθρο 5 του ν. 3851/2010, προβλέφθηκε τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από παραγωγό ή αυτοπαραγωγό μέσω σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. ή Σ.Η.Θ.Υ.Α. ή μέσω Υβριδικού Σταθμού και απορροφάται από το Σύστημα ή το Δίκτυο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9, 10 και 12, σε μηνιαία βάση, με βάση την τιμή, σε ευρώ ανά μεγαβατώρα (MWh), της ηλεκτρικής ενέργειας που απορροφάται από το Σύστημα ή το Δίκτυο, συμπεριλαμβανομένου και του Δικτύου Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, σύμφωνα με πίνακα που, μεταξύ των τιμών για ενέργεια αιολική, υδραυλική, ηλιακή από μονάδες τεχνολογίας διάφορης των

φωτοβολταϊκών, γεωθερμικής, βιομάζας, αερίων εκλυόμενων κ.λπ., λοιπών Α.Π.Ε., Σ.Η.Θ.Υ.Α. κυμαινόμενων από 73 έως 250 ευρώ ανά μεγαβατώρα (MWh) για το διασυνδεδεμένο σύστημα και από 84,6 έως 270 ευρώ/MWh για τα μη διασυνδεδεμένα νησιά, περιείχε και τιμές για ηλιακή ενέργεια από φωτοβολταϊκές μονάδες ανερχόμενες, σύμφωνα με επιμέρους διακρίσεις, σε 400 και 450 ευρώ/MWh για το διασυνδεδεμένο σύστημα και σε 450 και 500 ευρώ/MWh για τα μη διασυνδεδεμένα νησιά (βλ. άρθρο 13 παρ. 1 περ. δ, ε), με ετήσια αναπροσαρμογή. Με το άρθρο 5 παρ. 2 του ν. 3851/2010 τροποποιήθηκαν οι προβλέψεις του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 σχετικά με την τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας. Οι τιμές που προβλέφθηκαν έφθασαν μέχρι τα 284,85 ευρώ/MWh (για τις «αναδυόμενες και τεχνολογικά σύνθετες εφαρμογές ανανεώσιμων πηγών ενέργειας», βλ. αιτιολογική έκθεση).

11. Επειδή, ο ν. 3468/2006, καθώς και οι μεταγενέστεροι ν. 3734/2009 και 3851/2010, περιέλαβαν ειδικές ρυθμίσεις σχετικά με τους φωτοβολταϊκούς σταθμούς (δηλαδή, σύμφωνα με το άρθρο 2 περ. 30 του ν. 3468/2006, που προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 4 του ν. 3851/2010, τις εγκαταστάσεις που εκμεταλλεύονται την ηλιακή ακτινοβολία και τη μετατρέπουν σε ηλεκτρική ενέργεια μέσω του φωτοβολταϊκού-φωτοηλεκτρικού φαινομένου). Ειδικότερα, στο άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 3468/2006 προβλέφθηκε η κατάρτιση από τη Ρ.Α.Ε. και έγκριση από τον Υπουργό Ανάπτυξης Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Σταθμών μέχρι την 31-12-2020. Κατ' επίκληση της διάταξης αυτής (ύστερα και από το άρθρο 12 παρ. 7 του ν. 3851/2010), καταρτίσθηκε το Ειδικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Σταθμών (βλ. ήδη ΥΑΠΕ/Φ1/οικ.27904/2010 απόφαση της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Β' 2143). Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου 14 χορηγήθηκε εξουσιοδότηση για την έκδοση απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης για τον καθορισμό του τύπου, του περιεχομένου και της διαδικασίας κατάρτισης των συμβάσεων πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας από

.Ι.

φωτοβολταϊκούς σταθμούς, της διαδικασίας σύνδεσης αυτών, της διαπίστωσης της λήξης του Προγράμματος και άλλων ειδικότερων θεμάτων και αναγκαίων λεπτομερειών ως προς τη λειτουργία των σταθμών αυτών στο πλαίσιο του Προγράμματος (βλ. την προμνημονευθείσα Υ.Α. Φ1/οικ. 17149/2010). Εξάλλου, ως προς το ζήτημα της τιμολόγησης της ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκούς σταθμούς εισήχθη ξεχωριστή ρύθμιση με το άρθρο 27Α του ν. 3734/2009, που κατήργησε τις έως τότε εφαρμοστέες, κατ' άρθρο 14 παρ. 3 του ν. 3468/2006, προμνημονευθείσες ρυθμίσεις του άρθρου 13 παρ. 1 περ. δ και ε του ίδιου νόμου.

12. Επειδή, με το άρθρο 40 του ν. 2773/1999 συνεστήθη ειδικός λογαριασμός για την πληρωμή των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, με τις τιμές που, κατά τα προαναφερθέντα, ορίζονται με νόμο και δυνάμει των οποίων συνομολογούνται οι οικείες συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας, υπό τη διαχείριση της ΔΕΣΜΗΕ (και ήδη, κατά το άρθρο 143 του ν. 4001/2011, της ΛΑΓΗΕ). Ειδικότερα, προβλέφθηκε ότι «1. Ο Διαχειριστής του Συστήματος και ο Διαχειριστής του Δικτύου ανακτούν πλήρως τα ποσά που καταβάλλουν στους αντισυμβαλλόμενους σύμφωνα με τα άρθρα 35, 36, 37, 38 και 39 μέσω ειδικού Λογαριασμού τον οποίο διαχειρίζεται ο Διαχειριστής του Συστήματος. 2. Ο Διαχειριστής του Συστήματος υποχρεούται να συστήσει το αργότερο μέχρι την 30ή Απριλίου 2001 τον ειδικό Λογαριασμό της προηγούμενης παραγράφου. 3. Έσοδα του ειδικού Λογαριασμού είναι: (α) Τα ποσά που καταβάλλουν οι κάτοχοι άδειας παραγωγής και προμήθειας του Συστήματος μέσω της διαδικασίας διευθέτησης των Αποκλίσεων Παραγωγής-Ζήτησης του άρθρου 20, τα οποία αναλογούν στην ισχύ που εντάσσεται κατά προτεραιότητα στο Σύστημα από το Διαχειριστή του Συστήματος κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 35, 37 και 38. (β) Τα ποσά που καταβάλλει η Δ.Ε.Η. ως αποκλειστικός Προμηθευτής στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά, για την ηλεκτρική ενέργεια που απορροφάται στα

συστήματα των νησιών αυτών κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 36, 37 και 38. Για τον υπολογισμό του ποσού αυτού ως τιμή Kwh λαμβάνεται το μέσο μεταβλητό κόστος της παραγωγής της Δ.Ε.Η. στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά για κάθε μήνα, το οποίο τελεί υπό την έγκριση της Ρ.Α.Ε.. (γ) [όπως ισχύει μετά τα άρθρα 23 παρ. 20 v. 3175/2003, Α' 207, και 39 παρ. 3 v. 4062/2012, Α' 70] Το Ειδικό Τέλος για τη Μείωση Εκπομπών Αερίων Ρύπων (ΕΤΜΕΑΡ), που επιμερίζεται ομοιόμορφα για όλη την ελληνική επικράτεια σε κάθε Πελάτη, περιλαμβανομένων και των αυτοπαραγών, σύμφωνα με μεθοδολογία η οποία καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε., και η οποία λαμβάνει υπόψη την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνει ο κάθε Πελάτης και συντελεστές που διαφοροποιούν τον επιμερισμό κατά κατηγορία Πελατών, έτσι ώστε να προκύπτει χρέωση που εξισορροπεί τις οικονομικές συνέπειες μεταξύ των κατηγοριών Πελατών. Οι αριθμητικές τιμές των συντελεστών της ανωτέρω μεθοδολογίας προσδιορίζονται κάθε έτος με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης μετά από πρόταση της Ρ.Α.Ε., που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. ...». Ρύθμιση σχετικά με τον ίδιο λογαριασμό, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 8, περιελήφθη και στο άρθρο 143 του ν. 4001/2011, σύμφωνα με το οποίο, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, «1. Η ΛΑΓΗΕ ΑΕ και η ΔΕΔΔΗΕ ΑΕ ανακτούν πλήρως τα ποσά που καταβάλλουν στους αντισυμβαλλόμενους κατά τις διατάξεις της περίπτωσης θ' της παραγράφου 2 του άρθρου 118 και της περίπτωσης η' της παραγράφου 2 του άρθρου 129 αντίστοιχα, μέσω του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού, όπως αυτός δημιουργήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 40 του ν. 2773/1999, τον οποίο διαχειρίζεται η ΛΑΓΗΕ ΑΕ. 2. Έσοδα του ειδικού Λογαριασμού είναι: (α) Τα ποσά που καταβάλλουν οι παραγωγοί και οι προμηθευτές στο πλαίσιο του ημερήσιου ενεργειακού προγραμματισμού του άρθρου 120 και της Εκκαθάρισης των Αποκλίσεων παραγωγής - ζήτησης κατά το άρθρο 105, τα οποία

αναλογούν στην ισχύ που εντάσσεται κατά προτεραιότητα στο σύστημα μεταφοράς και στο δίκτυο διανομής της ηπειρωτικής χώρας και των συνδεδεμένων με αυτά νησιών κατά τα οριζόμενα στον ν. 3851/2010. (β) Τα ποσά που καταβάλλουν οι Προμηθευτές στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά, για την ηλεκτρική ενέργεια που απορροφάται στα συστήματα των νησιών αυτών, που παράγεται από τις μονάδες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 129. Για τον υπολογισμό των ποσών αυτών ως τιμή kWh λαμβάνεται υπόψη το μέσο μεταβλητό κόστος της παραγωγής των εγκατεστημένων μονάδων παραγωγής, με εξαίρεση τις μονάδες ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά για κάθε μήνα, το οποίο τελεί υπό την έγκριση της Ρ.Α.Ε.. (γ) Έσοδα από την επιβολή ειδικού τέλους για τη Μείωση Εκπομπών Αερίων Ρύπων (ΕΤΜΕΑΡ) επί της κατανάλωσης, που διαφοροποιείται ανά κατηγορία Πελατών, περιλαμβανομένων και των αυτοπαραγωγών, ομοιόμορφα για όλη την ελληνική επικράτεια, σύμφωνα με μεθοδολογία η οποία καθορίζεται με Απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε.. Η μεθοδολογία περιλαμβάνει συντελεστές που διαφοροποιούν το ειδικό τέλος κατά κατηγορία Πελατών, έτσι ώστε να προκύπτει χρέωση που εξισορροπεί τις οικονομικές συνέπειες μεταξύ των κατηγοριών Πελατών. Οι αριθμητικές τιμές των συντελεστών της ανωτέρω μεθοδολογίας, καθώς και οι μοναδιαίες χρεώσεις που επιβάλλονται στους Πελάτες, προσδιορίζονται με απόφαση της Ρ.Α.Ε. που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τον 12ο μήνα εκάστου έτους προκειμένου να εφαρμοσθεί το επόμενο ημερολογιακό έτος, μετά από προϋπολογιστική εκτίμηση των εσόδων και εξόδων του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού. Οι ανωτέρω μοναδιαίες χρεώσεις αναθεωρούνται με την ίδια διαδικασία, τον 6ο μήνα κάθε ημερολογιακού έτους για εφαρμογή από την 1η Ιουλίου έως την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, εφόσον αυτό απαιτείται με βάση την εξέλιξη των εσόδων και εξόδων του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού εντός του έτους. Για την περίοδο 2013-2014 το ύψος των

μοναδιαίων χρεώσεων καθορίζεται κατά τρόπο ώστε το χρέος του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού να αποσβεστεί έως το τέλος της διετίας. (δ) Τα έσοδα που προέρχονται από τις δημοπρατήσεις των αδιάθετων δικαιωμάτων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 25 του ν. 3468/2006, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο. (ε) Ποσά που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. 3. Επιβάλλεται υπέρ του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 και σε βάρος των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη ειδικό τέλος δύο (2) ευρώ ανά MWh παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία είσπραξης και απόδοσης του εν λόγω τέλους στον ανωτέρω Λογαριασμό, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με όμοια απόφαση μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε. δύναται να αναπροσαρμόζεται το τέλος αυτό.».

13. Επειδή, βάσει της ως άνω νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως του άρθρου 143 παρ. 2 περ. (γ) του ν. 4001/2011, εκδόθηκε η υπ' αριθ. Δ5-ΗΛ/Β/Φ.1.20/οικ.290/8.1.2013 απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β' 10/9.1.2013), με την οποία προσδιορίστηκε η μεθοδολογία επιμερισμού του ΕΤΜΕΑΡ. Στο άρθρο 1 της εν λόγω απόφασης ορίζονται τα εξής: «1. Το ύψος του Ειδικού Τέλους Μείωσης Εκπομπών Αέριων Ρύπων (ΕΤΜΕΑΡ) σε Ευρώ/MWh ορίζεται ανά Κατηγορία Πελατών, περιλαμβανομένων των αυτοπαραγωγών, όπως αυτές καθορίζονται κάθε φορά στη σχετική απόφαση της Ρ.Α.Ε., αναφορικά με τις αριθμητικές τιμές των συντελεστών επιμερισμού. 2. ... κ.λπ.».

14. Επειδή, περαιτέρω, βάσει της προαναφερθείσης εξουσιοδοτήσεως του άρθρου 143 παρ. 2 περ. (γ) του ν. 4001/2011 και της ως άνω θεσπισθείσας μεθοδολογίας, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση της Ρ.Α.Ε., με την οποία, αφού ελήφθησαν υπόψη διάφορα αριθμητικά δεδομένα, ορίστηκε το ΕΤΜΕΑΡ για το β' εξάμηνο του 2013, ανά

./.

κατηγορία πελατών, ως εξής: (α) πελάτες υψηλής τάσης: 1,79 ευρώ/MWh, (β) πελάτες αγροτικής χρήσης μέσης τάσης: 6,97 ευρώ/MWh, (γ) πελάτες λοιπών χρήσεων μέσης τάσης: 8,87 ευρώ/MWh, (δ) πελάτες αγροτικής χρήσης χαμηλής τάσης: 7,33 ευρώ/MWh, (ε) πελάτες οικιακής χρήσης χαμηλής τάσης: 20,80 ευρώ/MWh και 1,79 ευρώ/MWh ως προς τους αυτοπαραγωγούς υψηλής τάσης.

15. Επειδή, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στις σκέψεις 10, 11 και 12, η ενέργεια που παράγεται από μονάδες παραγωγής από ΣΗΘ/ΣΗΘΥΑ (Συμπαραγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας/Συμπαραγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Αποδοτικότητας), οι οποίες εξομοιώνονται με μονάδες παραγωγής από ΑΠΕ (βλ. ιδίως τις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 117 v. 4001/2011, 35 και 40 v. 2773/1999 και 5 v. 3851/2010), αποτελεί καθαρή ενέργεια και, συνεπώς, είτε αυτή εγχέεται στο σύστημα διανομής ηλεκτρικής ενέργειας είτε αυτοκαταναλώνεται από τον παραγωγό της, συμβάλλει αποτελεσματικά στην εκπλήρωση του εθνικού στόχου διείσδυσης καθαρής ενέργειας στο ενεργειακό ισοζύγιο της Χώρας, χάριν της προστασίας του περιβάλλοντος μέσω χρήσεως φιλικών προς αυτό πηγών ενέργειας, σύμφωνα με την προεκτεθείσα εθνική και κοινοτική νομοθεσία, καθώς και το κυρωθέν με το v. 3017/2002 Πρωτόκολλο του Κιότο. Υπό τα δεδομένα αυτά, κατά την έννοια της διάταξης του δευτέρου εδαφίου της περίπτ. (γ) του άρθρου 143 του v. 4001/2011, όπως το εδάφιο τούτο ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 53 του v. 4315/2014, οι αυτοπαραγωγοί ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘ/ΣΗΘΥΑ δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των υποκειμένων στο Ειδικό Τέλος Μείωσης Εκπομπών Αέριων Ρύπων για την αυτοπαραγωγή της ενέργειας αυτής. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση, καθ' ο μέρος δι' αυτής οι αυτοπαραγωγοί καθαρής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘ/ΣΗΘΥΑ επιβαρύνονται με το ένδικο τέλος, για την αυτοπαραγόμενη από αυτούς καθαρή ενέργεια, είναι μη νόμιμη και για το λόγο αυτό, βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει να ακυρωθεί, παρελκούσης ως

αλυσιτελούς της έρευνας των λοιπών λόγων ακυρώσεως. Μειοψήφησε ο Σύμβουλος Γ. Τσιμέκας, ο οποίος υποστήριξε ότι εφόσον, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη της περίπτ. (γ) του άρθρου 143 του ν. 4001/2011 (σκ. 12), ως έσοδο του ειδικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999, ορίζεται, μεταξύ άλλων, και το προκύπτον από την επιβολή του επίμαχου τέλους (ΕΤΜΕΑΡ) επί της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, διαφοροποιούμενο ανά κατηγορία πελατών, «περιλαμβανομένων και των αυτοπαραγωγών», χωρίς περαιτέρω διακρίσεις ως προς την κατηγορία στην οποία ανήκουν οι τελευταίοι, στο τέλος αυτό υπόκεινται και οι αυτοπαραγωγοί ενέργειας από ΣΗΘΥΑ, όπως η αιτούσα, για την αυτοπαραγόμενη από αυτούς ενέργεια και, επομένως, ο ανωτέρω λόγος θα έπρεπε να απορριφθεί ως αβάσιμος.

16. Επειδή, κατόπιν τούτων, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση και να απορριφθούν οι ασκηθείσες παρεμβάσεις.

Διά ταύτα

Δέχεται την κρινόμενη αίτηση.

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 323/9.7.2013 απόφαση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας (P.A.E.) «σχετικά με τις αριθμητικές τιμές των συντελεστών της μεθοδολογίας επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011, για το β' εξάμηνο του 2013» (Β' 1784/24.7.2013), μόνο καθ' ο μέρος δι' αυτής οι αυτοπαραγωγοί καθαρής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘ/ΣΗΘΥΑ επιβαρύνονται με το ένδικο τέλος, για την αυτοπαραγόμενη από αυτούς καθαρή ενέργεια, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Απορρίπτει τις ασκηθείσες παρεμβάσεις.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει, συμμέτρως, στην P.A.E. και στις παρεμβαίνουσες εταιρείες τη δικαστική δαπάνη της αιτούσας εταιρείας, που ανέρχεται σε χίλια τριακόσια ογδόντα ($460 \times 3 = 1380$) ευρώ.

Θεωρηθείσει
Γ. Βαρδής

.I.

Σ.

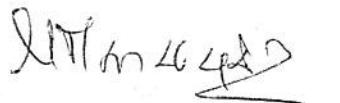
Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα την 1^η Απριλίου 2015

Ο Πρόεδρος

Σωτ. Αλ. Ρίζος

Η Γραμματέας

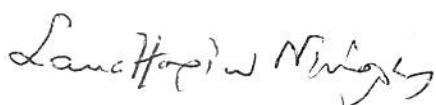

Μ. Παπασαράντη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 18ης

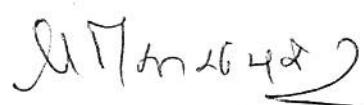
Σεπτεμβρίου 2015.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

Νικ. Σακελλαρίου

Η Γραμματέας

Μ. Παπασαράντη

